

ВАСИЛЬ МИКИТЕНКО:

«Громаду згуртувала
спільна біда, спільний ворог
й прагнення до перемоги»

5

**У РЕШЕТИЛІВЦІ
СТАРТУВАЛИ КУРСИ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ДЛЯ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ**

2

**ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ВИШИВКИ
ВІДВІДАЛИ ПРЕДСТАВНИЦІ
МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ**

3

Решетилівщина

#20(210) від 19 травня
2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

**ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ
ПРОДОВЖУЮТЬ
НАДХОДИТИ
ТАКТИЧНІ КРОСІВКИ**

3

**«WORLD
ORIENTEERING DAY»:
РЕШЕТИЛІВЦІ ВЗЯЛИ
УЧАСТЬ У ВСЕСВІТНІЙ
СПОРТИВНІЙ АКЦІЇ**

4

НІК СОТНИК:
«Не можу лишатися
осторож, ховатися
за кордоном, коли
знищують мою країну»

9

ПОПРИ ВІЙНУ – ЖИВЕМО ДАЛІ! І ПЕРЕМАГАЄМО!

EUROVISION
SONG CONTEST
TURIN 2022

Третій місяць повномасштабної війни з «руським міром» ознаменувався для України першими, проте знаковими перемогами на фронтах військових і міжнародних. По-перше, українські збройні сили вийшли на кордон із росією у Харківській області. По-друге, всі плани кацапів вийти на кордони Луганської та Донецької областей пішли по бороді завдяки мужності та військовому таланту наших оборонців. ЗСУ тиснуть на

ворога, поступово витискаючи з позицій і руйнуючи «геніальні» плани захопити нашої війська у лещата.

По-третє, кацапи зазнають непоправних втрат і на міжнародному фронті. У світі склалася потужна антипутінська коаліція, про що не мовчать вже навіть кремлівські пропагандисти. Останні в ефірах телеканалів почали волати, що на території України проти рашистської орди воює 41 країна світу. Росії світять нові санкції та

найнеприємніше — це розширення НАТО і збільшення російського кордону із північно-атлантичним альянсом, чого так боявся путін. Увесь світ співає нині не лише «Червону калину», а й «Стефанію», знає про «Азовсталь», бо Євробачення знову наше! Про важливість перемоги у пісенному конкурсі, перші евакуації захисників Маріуполя, про «різнокольорове» знищення русні та життя тилової Полтавщини читайте на 6-й сторінці нашого видання.

**Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!**

**Передплатний індекс —
60841
(24 грн на місяць)**

Спілка атовців та «Батальйон небайдужих» придбали тепловізор для земляка на передову

Будні ГО «Спілка АТО Решетилівщини» наразі напряму зосереджені на допомозі захисникам України. Чимало моментів, пов'язаних з відправкою гуманітарних вантажів на передову, в громадській організації не розкривають з міркувань безпеки, — розповів голова ГО Олег Мотузко. Це пов'язано з складним напрацюванням логістичних маршрутів, постійним вишукуванням коштів на пальне і саме пальне, а також небажанням людей, які допомагають, «світити» свої прізвища.

Незважаючи на це, робота проводиться постійно. Сама організація виконує і роль пункту збору, куди місцеві зносять арматуру для виготовлення скобів, тканину для маскувальних сіток, будівельні матеріали та інші необхідні для військових речі.

Днями за підтримки «Спілки АТО Решетилівщини» та «Полтавського батальйону небайдужих» для військово-службовця-земляка Вадима Перегіняка з села Демидівка Решетилівської громади, який нині воює на нульовій позиції, придбали тепловізор. До збору коштів також долучилися родина, друзі, побратими Вадима та інші небайдужі люди.

«Постійна підтримка наших хлопців на передовій дуже важлива. Ми здійснили вже чимало ходок у різні «гарячі точки» й продовжуватимемо це робити й надалі», — підсумовує Олег Мотузко.

До слова, місцева спілка атовців уже передавала побратимам тепловізори і прибори нічного бачення. Місця відправок, зі зрозумілих причин не називають.

Юлія ГРІНЧЕНКО

У Решетилівці стартували курси з української мови для переселенців

Вже відбулися перші 3 заняття з вивчення розмовної української мови для тимчасово переміщених осіб. Їх організувала молодіжна рада «PROGRESS», що діє при Решетилівській міській раді.

До корисної ініціативи доєдналися 8 осіб. Серед них є переселенці з Харкова, Лисичанська та інших міст України. До того ж, до вивчення мови долучилися й кілька жителів Решетилівки, які мають

на меті гарно говорити рідною мовою.

Уроки української проводить вчитель Решетилівського опорного ліцею імені І. Л. Олійника Каріна Косенко. Самі ж курси передбачають 12 занять. Їх проводять двічі на тиждень, у середу та п'ятницю (протягом 6 тижнів).

Формат навчання — стаціонарний, адже тут у формі невинного спілкування і цікавих інтерактивів розповідають, як

позбутися русизмів, навчитися думати українською і красиво формулювати речення.

У «молодіжці» сподіваються, що ця добра ініціатива отримає схвальні відгуки від переселенців і допоможе їм досягти мети на шляху до переходу на українську. Наразі група набрана повністю. Чи оголошуватимуть наступний набір, покаже час, — зазначають у «PROGRESS».

Юлія ГРІНЧЕНКО

Для малечі міста встановили новенький ігровий майданчик

Нова ігрова локація для дитячого відпочинку з'явилася на дитячому майданчику «Чіполіно», що в мікрорайоні Цибулівка. Ігрову зону встановили працівники КП «Ефект» Решетилівської міської ради.

Як розповів директор підприємства Ростислав Гриб, дитячий майданчик був закуплений за кошти міської ради ще в минулому році. Серед ігрових елементів там наявні гойдалки, гірки, бруси та лавки для відпочинку. Це остання з восьми закуплених тоді ігрових локацій. Такі ж зони

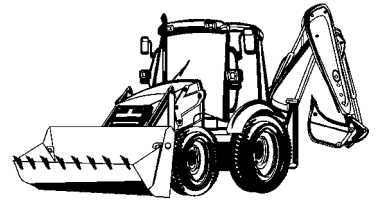
для відпочинку малечі раніше були обладнані в мікрорайонах Озеро, Новоселівка, по вулицях Горького, Старокиївській та інших.

Працівники комунального підприємства «Ефект» продовжують благоустрій Решетилівської громади. Наразі комунальники займаються косінням трави на узбіччях громади та в місцях масового відпочинку решетилівців. Паралельно підтримують порядок на кладовищах.

Юлія ГРІНЧЕНКО

У громаді регулярно збирають побутові відходи

Наразі вся країна живе в умовах дефіциту пального, але комунальні підприємства працюють у звичному режимі та намагаються вчасно проводити збір і вивіз побутових відходів у населених пунктах громади. Вивіз сміття — це запорука чистоти та охайності громади.

Комунальне підприємство «Покровський комунгосп» минулого вівторка збило сміття у селі Покровське по вулицях: Освітнянська, Зоряна, Елеваторна, Робітнича, Світанкова, Зелена, Миру, Шевченка, Грушевського, а також провулках — Фруктовий і Чураївни. Цього ж дня вивіз непотребу відбувся і у Федіївському старостаті.

У середу працівники збирали сміття у селі Покровське по вулицях: Калинова, Полтавський шлях, Гоголя, Степова, Привокзальна, а також провулку Садовий. В цей день вивезли побутові відходи із Кукобівського старостату.

У четвер збір сміття був здійснений у Покровському по вулицях: Молодіжна, Чкалова, 23 вересня, Широка, Мічуріна, Центральна, Травнева, Пушкіна, провулках — Вишневий, Кооперативний, Шкільний. Також вивезли непотріб із сіл Новомихайлівського старостату та села Кривки та села Піщане.

У п'ятницю збирали сміття по вулиці Залізнична

у Покровському, а також у селах Шкурупії та Голуби. На підприємстві нагадують, що особам, які не уклали договір, вивозити сміття категорично заборонено.

Нагадуємо, що комунальне підприємство «Покровський комунгосп», окрім благоустрою громади та вивозу сміття, надає ряд платних послуг.

«Шановні абоненти КП „Покровський комунгосп“! Доводимо до відома, що підприємство додатково може надавати такі послуги нашим абонентам:

— надання послуг трактором ЮМЗ із навантажувачем КУН = 404 грн/год;

— надання послуг екскаватором ЮМЗ = 515 грн/год;

— надання послуг трактором ЮМЗ з причіпом = 292 грн/год;

— надання послуг вантажним автомобілем ГАЗ 5204 = 255 грн/год;

— доставка до місця призначення = 14 грн/км», — йдеться у повідомленні.

За детальною інформацією звертайтеся за номером телефону 095-420-74-41.

Віктор БЛОКІНЬ

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, у період із 9 по 16 травня у Решетилівській громаді зареєстрували 61 повідомлення про кримінальні правопорушення та інші події. Із них 6 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень. Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти

інформацію щодо місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомляє Решетилівська служба порятунку, протягом тижня в громаді не зафіксовано жодної надзвичайної події чи ситуації.

Представники міжнародної організації високо оцінили умови проживання переселенців у громаді

Минулого тижня представники Міжнародної організації з міграції в Україні відвідали Центри розміщення внутрішньо переміщених осіб на Полтавщині. Зокрема візитери відвідали ДНЗ «Решетилівський професійний аграрний ліцей імені І. Г. Боровенського» та Сухорабівський ЗЗСО I-III ступенів, де проживають переселенці.

В рамках робочої поїздки нашу громаду відвідали менеджерка Відділу надзвичайних ситуацій та стабілізації Представництва МОМ в Україні Юлія Сибірянська, координаторка програми виплати грошової допомоги Моніка Агуілар Фолч, координаторка програми Матриця відстеження переміщень DTM Coordinator Анна Домаранська.

Наразі на території нашої громади проживають переселенці з Волновахи, Харкова, Київщини, Сумщини, Донеччини, Луганщини та інших куточків нашої країни.

Решетилівський міський голова Оксана Дядюнова у спілкуванні з гостями

розповіла, що міська рада працює над тим, щоб всі внутрішньо переміщені особи отримали гідні умови для проживання. «Ми були готові приймати людей, заповували пралки, бойлери, холодильники. Працюємо далі над забезпеченням усіх гуманітарних потреб».

Представники Міжнародної організації з міграції в Україні, перебуваючи в Решетилівському аграрному ліцеї, відзначили високий рівень побутових умов у закладі. Директорка ДНЗ Ніла Спільна розповіла, що у гуртожитку ліцею отримали прихисток 175 переселенців, серед них

41 дитина. Їм надали житло секційного типу. На 4 кімнати є окрема душева та вбиральня, а також за підтримки небайдужих переселенців забезпечують безкоштовним харчуванням.

Оксана Дядюнова також наголошувала, що за комфортним перебуванням у нашій громаді стоїть величезна робота місцевого волонтерського центру, мешканців, які готові ділитися останнім, а також підтримка міжнародних гуманітарних організацій, земляків за кордоном, які небайдужі до нашого горя.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Всеукраїнський центр вишивки відвідали представниці міжнародної організації

Представниці Міжнародної організації з міграції в Україні, яких супроводжувала очільниця Решетилівської громади Оксана Дядюнова, відвідали також Всеукраїнський центр вишивки та килимарства. З діяльністю Центру їх ознайомила керівник Надія Вакуленко, котра провела для гостей екскурсію виставковою залом та майстернями. Вони були приємно вражені, що в Решетилівці не просто зберігають українські традиції вишивки та килимарства, а й продовжують їх розвивати.

Зарубіжна гостя Моніка Агуілар Фолч не приховувала

свого захоплення від побаченого у Всеукраїнському центрі вишивки та килимарства. Підкреслила, що навіть не очікувала, що є така установа, де працюють творчі, старанні, відкриті люди. «Все дуже гарно, дуже тонкі роботи, які

вражають, потрібно, щоб їх бачили більше людей, щоб вони переглядали ваші виставки. Нам потрібно підвищувати культуру, — сказала пані Моніка. — Те, що ви робите — просто неймовірно! Чудово, що не втрачаються традиції, дуже добре, що вишивають, виготовляють килими молоді жінки й дівчата, що є спадковість поколінь».

Людмила ДЯДЧЕНКО
провідний редактор
Всеукраїнського
центру вишивки
та килимарства

Для захисників продовжують надходити тактичні кросівки

Минулого тижня для захисників України закупили ще 100 пар тактичних кросівок. Про це повідомив голова Полтавської обласної ради Олександр Біленький. Взуття направлять захисникам із нашої громади та із Новосанжарщини, які нині обороняють Україну від ворога.

«Тактичні кросівки для захисників з Полтавщини — плюс 100 пар. Наша команда продовжує забезпечувати українських воїнів зручним та якісним взуттям. Чергова партія кросівок призначена для земляків з Решетилівської та Новосанжарської громад — це спільна ініціатива народного

депутата України Олега Кулініча та голови Решетилівської громади Оксани Дядюнової. Продовжуємо справу заради перемоги України. Дякуємо Збройним Силам України!» — повідомив Олександр Біленький.

Окрім цього, на Полтавщині придбали перший комплект мобільної автономної зарядки, який стане незамінним помічником бійцям на передовій.

«Не тільки кросівки потрібні на передовій! Разом з народним депутатом України Олегом Кулінічем та головою Решетилівської громади Оксаною Дядюновою придбали перший

комплект мобільної автономної зарядки. Усього плануємо придбати 20 комплектів та передати частинам, в яких електроживлення відсутнє. Окрім усього, цей автономний комплект забезпечить короткочасну роботу приладів 220 В. Підтримуємо полтавський бізнес», — наголосив Олександр Біленький.

Віта ШАФРОСТ

Коротко про головне

Український гурт здобув перемогу на «Євробаченні 2022»

Переможцем міжнародного 66-го пісенного конкурсу «Євробачення 2022», який цьогогоріч проходив у італійському Турині, став український гурт *Kalush Orchestra* з піснею «*Stefania*». Українці набрали 631 бал від міжнародних суддів та глядачів. Від глядачів Україна отримала 439 балів, і посіла перше місце у глядацькому голосуванні.

Це третя перемога нашої країни на Євробаченні.

Аграрії Полтавщини завершують посівну

Посівна в області виходить на фінішну пряму. Наразі аграрії Полтавщини посіяли 1159,6 тис. га сільськогосподарських культур. Це 82,7% від відведених в області площ. Тобто всі роботи відбуваються за планом. Багато господарств уже повністю закінчили посівну, особливо в південних районах. Так що Полтавщина свій продовольчий фронт тримає!

В Україні заморозять комунальні тарифи до кінця війни

У державі планують запровадити мораторій на підвищення цін на тепло, гарячу воду та газ. Відповідні законопроекти ухвалив Кабмін, заявив прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

Нововведення діятиме у період воєнного часу та 6 місяців після його завершення. У законопроектах будуть визначені, зокрема, компенсаторні механізми, які дозволять утримувати належний рівень інфраструктури та її відновлення.

Багатодітні сім'ї громади отримують продуктові набори

З нагоди Дня родини багатодітним сім'ям Решетилівської громади передадуть продуктові набори від Міжнародного Благодійного фонду

«АІСМ Україна». Інформацію про це оприлюднила Решетилівський міський голова Оксана Дядюнова.

Більше інформації можна дізнатися у відділі соціального захисту за номером тел. 050-069-13-37.

Камери відеофіксації на дорогах знову працюють

16 травня на дорогах знову запрацювали камери автофіксації порушень правил дорожнього руху. Їх запускають навіть у тих населених пунктах, які раніше були окуповані армією РФ», — наголосив Міністр внутрішніх справ.

Наразі камери вже розміщені на двох автошляхах: М-03 Київ—Харків та М-22 Полтава—Олександрія.

УПЛ визначається з місцем проведення наступного чемпіонату

25–26 травня клуби УПЛ зберуться на зібрання, де проведуть голосування щодо проведення наступного чемпіонату. Є два варіанти проведення чемпіонату України 2022/23: Перший — грати за кордоном (є варіант з Анталією); Другий — чекати закінчення війни і проводити експрес-чемпіонат, умовно на заході України. Адаже під час воєнного стану проведення матчів на території України неможливе.

У міській раді просять населення оплачувати комунальні послуги

Решетилівська міська рада звертається до людей, які проживають на території громади та нагадує, що введений військовий стан в країні не є причиною не сплачувати за комунальні послуги!

«Якщо рівень оплати знижуватиметься, комунальні підприємства не в змозі будуть покрити витрати», — наголошують у Решетилівській міській раді.

Юлія ГРІНЧЕНКО

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

«World Orienteering Day»: решетилівці взяли участь у всесвітній спортивній акції

Минулого тижня спортсмени та прихильники активного відпочинку вже традиційно взяли участь у всесвітній акції «World Orienteering Day». У нашому місті уже вчетверте Решетилівський центр туризму організовував активності для наших мешканців у рамках «World Orienteering Day». Цього року головною локацією був центральний стадіон «Колос», який зібрав 60 учасників забігу, з яких 40 — це діти та учнівська молодь. Акція спрямована на максимальне залучення новачків та розвиток культури спортивного орієнтування у світі. А також це чудова можливість отримати фізичну та емоційну розрядку.

«В наших умовах це ніби ковток свіжого повітря, для когось розв'язати і зануритись в щось нове, комусь можливість перемкнутись від

депресії і жаху, хтось привів дітей в новий спорт і за новими пригодами, хтось просто отримав нагоду потренуватись і тримати себе в тонусі а для когось (для Центру туризму) — можливість продовжувати робити свою роботу! Особлива подяка вчителям — Юлії Григоренко та Аліні Перепелиці, які загітували своїх учнів з батьками витратити свій вихідний і взяти участь в наших змаганнях. Подяка голові ВП ФСОУ в Полтавській області Сергію Машинському за традиційну підтримку та допомогу в організації заходу», — зазначає керівник Решетилівського Центру туризму Павло Мосієнко.

У групі «EASY», або найменші учасники змагань, серед хлопчиків, перше місце посів Ілля Миколенко, друге — Давід Машинський і третє — Олексій Вовк. Серед дівчаток

перемогу завоювала Мирослава Богушевська, на другій сходинці — Мілана Нижник, третє призове місце посіла Іванна Зозуля.

У групі «MIDDLE», або діти середнього віку і дорослі новачки, серед хлопців перше призове місце — Андрій Гребенюк, друге — Назар Кобилинський і третя сходинка — Олександр Китайгора. Серед дівчат, першість — Катерина Мосієнко, друге місце — Ірина Мосієнко, третє — Віталіна Нижник.

У групі «HARD», або дорослі спортсмени, першість серед чоловіків зайняв Вячеслав Валенко, друге місце посів Володимир Нечахін. Серед дівчат, перше місце — Альона Кисельова, друге — Катерина Буракова і третє — Вероніка Клименко.

Віктор БЛОКІНЬ

Решетилівщина передала допомогу захисникам та жителям Харківщини

13 травня волонтери зібрали чергову допомогу для воїнів, які захищають нас з вами на Харківщині та для жителів, які зараз живуть у підвалах. До збору гуманітарного вантажу долучилися мешканці різних населених пунктів громади, а також діти, які власноруч випікали печиво, створювали патріотичні листівки зі словами підтримки для військових.

«Безмежно дякуємо усім небайдужим людям за вашу людяність і допомогу. Подяка жителям сіл Каленики та Паненки. Вдячність Тамарі Зарівчацькій за організацію. Подяка селам Малий Бакай та Колотії. Олесі Швендіх — за організацію, колективу школи села Покровське, Волонтерському центру міста Решетилівки, Громадській організації «Україна SOS» та організаторам

Вікторії Кошевій та Дмитру Дрюк, небайдужим полтавцям — Вікторії Чорняк, Аллі Яремченко, Олександрі Гуляєвій, Анні Янко, Надії Мизюк та жителям міста Решетилівки — Аліні Перепелиці, Сніжані Степановій, Аліні Бодні, Славі Ткаченко, із села Федіївка — Тамарі Ячменник, з Полтави ТОВ «Електронбуд Сервіс», Євангельські Християни Баптисти з Решетилівки. Усім дякуємо за продукти, за дитячі малюнки, випічку, засоби гігієни, фінансову допомогу. Дітки підготували подарунки воїнам, ви навіть не уявляєте, яка це мотивація для них. Тільки завдяки хлопцям, які зараз там, на передовій, ми з вами спимо спокійно і найменше, що ми можемо для них зробити — це передати, хоч і маленьку, допомогу!» — зазначає волонтер Віта Приходько.

Із перших днів війни безстрашні волонтери щотижня відвозять допомогу на Харків, щоб підтримати людей, які вимушені переховуватися від обстрілів у підвалах. Завдяки небайдужим жителям Решетилівщини, Харківщина відчуває підтримку та має сили, щоб протистояти ворогам.

Віта ШАФОРОСТ

Триває видача допомоги для переселенців та мешканців громади, які мають дітей до трьох років

Майже місяць тому Решетилівська міська рада повідомила, що зараз у місті є можливість отримати допомогу не тільки внутрішньо переміщеним особам, а й мешканцям Решетилівської громади, що опинилися в складних життєвих обставинах і мають дітей до 3-х років, від команди благодійників «Громада Українців Тюрінгії». За цей час за допомогою звернулися майже сотня осіб. Підтримка вказаних верств населення досі актуальна.

«Продовжуємо видачу допомоги, інформація актуальна, заповнюйте форму, хто потребує!» — наголосила керівник

Решетилівської громади Оксана Дядюнова.

Щоб отримати гуманітарну допомогу, потрібно заповнити заявку за цим посиланням: <https://bit.ly/3JZs7cN>. У міській раді повідомляють, що після опрацювання заявки з кожним, хто заповнив електронну форму, зв'яжеться спеціаліст відділу соціального захисту населення. Додаткову інформацію можна знайти на офіційних сторінках Решетилівської міської ради у соціальних мережах, або звернувшись безпосередньо у міськраду.

Віктор БЛОКІНЬ

«Чернігів – Скеля»: у Решетилівці відбувся благодійний забіг

З 1 по 31 травня по всій Україні триває акція на підтримку міста Чернігова, що оговтується від блокади та обстрілів російських окупантів. Усі охочі можуть доєднатися до онлайн-забігу під назвою «Чернігів – Скеля». Для цього необхідно: зареєструватися, пробігти дистанцію 1, 5, 10, 21.1 або 42.2 км, скинути скриншот з бігової програми та отримати крутезну медальку на пам'ять.

Участь у акції «Чернігів – Скеля» взяли і жителі Решетилівщини. Загалом до благодійного забігу приєдналися понад десяток місцевої активної молоді.

«Бігали в підтримку постраждалих мешканців цього славетного міста та захисників, організований забіг місцевим волонтером Павлом Деркачем. Зібрався майже весь біговий

актив міста і наші спортки-орієнтувальники», — розповів учасник акції Павло Мосієнко.

Організував благодійний забіг на підтримку рідного міста чернігівський марафонець Павло Деркач. За перші 10 днів до забігу долучилися понад 600 учасників із різних міст України (в тому числі з тимчасово окупованих територій), а також з різних країн світу.

Михайло ЧУБ

Центр туризму організовує заняття зі скелелазіння для дітей, які тимчасово проживають у громаді

Минулого тижня Решетилівський центр туризму вчоргове влаштував тренування на базі спорткомплексу ДНЗ «Решетилівський професійний аграрний ліцей імені І.Г.Боровенського» для дітей, які вимушено проживають на території Решетилівщини. Допомогати опановувати навички скелелазіння юним спортсменам допомагали вихованці Центру туризму.

«Скеледрому мало не буває. Подяка нашим старшим вихованцям та друзям, що допомагають організовувати відкриті тренування та самі займаються, щоб не втрачати навички», — говорить керівник Центру туризму Павло Мосієнко.

Нещодавно, за підтримки Решетилівської міської ради, Центр туризму розгорнув імпровізований мотузковий парк у селі Сухорабівка. На території школи відбувся майстер-клас для дітей, які тимчасово проживають у нашій громаді. Понад десять дітей активно провели дозвілля на свіжому повітрі. До заходу також приєдналося кілька місцевих школярів. Наступним кроком стали заняття зі скелелазіння. У Центрі туризму зазначають, що готові й надалі організовувати для дітлахів активне та спортивне дозвілля, щоб залучати молодь до здорового способу життя.

Віта ШАФОРОСТ

Василь МИКИТЕНКО: «Громаду згуртувала спільна біда, спільний ворог й прагнення до перемоги»

Війна примусила переглянути й поставити на паузу чимало планів та проектів — і в особистому житті, і в громадському. Наші земляки відклали до кращих часів великі покупки і подорожі, натомість кошти донатять на армію. Громади призупинили реалізацію інфраструктурних проектів і відкриття нових об'єктів. Нині кожен старостат живе, мов потужний мурашник, де всі працюють на єдину мету — перемогу. Колишня Демидівська сільська рада — не виняток. Проте, чим живе нині громада, які плани довелося відкласти «на після перемоги» і які нагальні проблеми вирішують нині, ми говорили зі старостою Василем Микитенком.

— **Василію Миколайовичу, традиційне запитання про день повномасштабного вторгнення: де застав, ваші думки тієї миті і перші кроки у громаді?**

В.М.: Перший день війни застав вранці вдома, якраз поралися по господарству, як і чимало моїх земляків. Був на дворі саме тієї миті, коли ракети пішли на Миргород і місто з повітря атакували російські війська. Не відкрию великої таємниці, якщо скажу, що мешканці старостату були налякані, у шоковому стані, бо насправді ж ніхто не вірив у можливість війни. Ну як таке може бути у сучасному світі? У цивілізованій європейській країні. Зібралися гуртом і почали готувати бомбосховища, шукати й облаштовувати такі підвали, де можна було б мешканцям громади заховатися від ракетних обстрілів. Поставили блокпости, організували нічні чергування і охорону населених пунктів нашої Демидівської громади. На патрулювання заступили місцеві мисливці. І у випадку потреби наші чоловіки, котрі мали зброю на руках, готові були й до власного Демидівського сафари. Супостат би не прийшов. У нас всі готові захищати рідну землю, не лише мисливці, а й жінки. Настрій бойовий і досі.

— **Перший шок пройшов і всі зрозуміли, що маємо одне завдання — захищати власну країну, аби вижити? Бо цей ворог прийшов не звільняти, а знищити.**

В.М.: Тільки так. Місцеві чоловіки пішли до військкомату, щоб боронити Україну зі зброєю в руках, а решта мешканців колишньої сільської ради тут, у тилу, допомагає своїм захисникам, чим може і чим потрібно. І, звісно ж, гостинно приймаємо у своїй громаді вимушених переселенців.

— **За ці два з половиною місяці на скільки збільшилося**

населення громади завдяки вимушено переміщеним особам? Звідки до Демидівки втікають українці від війни?

В.М.: Люди є практично зі всієї України. Відразу приїхали до нас мешканці столиці, та на сьогодні вже повернулися до Києва, адже там стало більш-менш спокійно, життя відновлюється і налагоджується. Із Чернігівщини приїздили, із Житомирської області, Луганщини та Донеччини. Фактично — з усіх гарячих точок, де велися активні бойові дії. Але основна маса — це мешканці Сум та Харкова. До слова, сумчани теж виїздять потихеньку додому: днями на Сумщину повернулася багатодітна родина, котра мешкає під Охтиркою. На сьогодні в нас зареєстровані близько 120 чоловік. Але насправді вимушених переселенців у Демидівці більше, сотень під дві.

— **А як із житлом? Бо з цим проблеми зараз і у тилкових містах, і в селах.**

В.М.: На підселенні в нас мешкають одиниці. А так живуть всі в окремих будинках: місцеві мешканці надавали помешкання

“

Розуміємо, що війна є війна. І завдання влади на місцях зараз — відрегулювати всі питання так, аби ця війна якомога менше відбивалася на житті громади і людей.

охоче, аби лише платили за комунальні послуги. Хто перший приїхав, той, звісно, потрапив до будинків зі всіма зручностями. А далі житловий фонд почав потроху вичерпуватися, будинки стали «гірші». Маю на увазі саме умови — і туалет на дворі, і вода на дворі, і такі помешкання, що опалювалися не газом, а дровами. Зараз сільська рада фактично забита під зав'язку.

— **Але люди й зараз їдуть?**

В.М.: Так, трішки менше, ніж раніше, але все одно телефонують, напивують житло. Тому тримаємо зв'язок із міським головою Оксаною Дядюновою, її першим заступником Інною Сивинською, аби скоординувати дії, знайти людям прихисток і допомогти знайти вільне житло.

— **Чи крутили носом міст'яни, коли бачили сільські умови життя?**

В.М.: Були й такі, ніде правди діти. Подивилися будинок, сказали, зателефонують — і пропали. Ставилися до цього з розумінням,

адже кожен шукає умови під себе. Не всі готові мешкати у будинку, який потрібно топити дровами і носити воду з криниці. Хоча були й такі міст'яни, котрі пожили у Харкові тиждень під бомбардуванням у підземеллі, й були ладні на все. Погоджувалися на будь-які умови, аби було тепло й не стріляли. Так що все відносно. Нині переселенці приходять і запитують, чим можна допомогти. Долучалися, наприклад, коли місцеві мешканці прибирали парк. Напивують і знаходять роботу, готові навіть на тимчасове працевлаштування, хоч на пару місяців. Знаю, що дехто вже влаштувався працювати у місцевих агровиборників, фермерів.

— **У кожній сільській раді нині діють свої міні-волонтерські центри. Хто у вас веде активну волонтерську роботу? Чим займалися у перші дні і як допомагаєте зараз?**

В.М.: У роботі із переселенцями дуже допомагає Сергій Островерхий. Надзвичайно вдячний за цю допомогу. Він представник місцевої релігійної громади, котра має потужну підтримку із-за кордону. Ця релігійна організація надсилає різноманітну гуманітарну допомогу — йдеться про одяг, взуття, памперси, засоби індивідуальної гігієни, продукти харчування. Все це Сергій розвозив родинам вимушено переміщених осіб. А ще допомагав і з поселенням, шукав вільні будинки у громаді. Навіть кошти надавали. Наприклад, коли в будинок поселялася сім'я, а у власника були борги за транспортування газу (по півтори тисячі й більше), то оплачували ці борги, аби людям підключили газ і вони могли жити комфортно. І ця допомога постійна, не разова і надзвичайно важлива. Оксана Перегиняк активно волонтерить, допомагає із забезпеченням всім необхідним військовим частинам. Власне, об'єдналася вся громада. Ми збирали кошти всім миром, аби відправити на передову нашим хлопцям рації. Зараз зібрали кошти й придбали тепловізор. Донатять мешканці громади, аби підтримати наших земляків, які боронять країну. Звісно ж, що й харчі збирали, цигарки, білизну, тощо — допомагали всім, чим могли. У березні, у зв'язку з великою кількістю біженців, що прибули на територію старостату, оголошували збір речей, аби створити для біженців комфортні умови в домівках. У будівлю сільської ради зносили постільну білизну, матраси, ліжка, подушки, ковдри тощо. Наші люди об'єдналися, бо таке горе прийшло в Україну. Совість не дозволяє бути осторонь, громаду згуртувала спільна біда, спільний ворог й прагнення до перемоги.

“

— **У планах передвоєнного укрупнення старостатів Демидівська сільська рада мала лишитися чи увійти до складу іншого?**

В.М.: Ми лишалися центральною садибою. До нас би приєднали Кукобівку, Долину та Лютівку з Кукобівської сільської ради, ще два села відійшли б до Покровського.

— **Зараз як часто їздите в місто? Як налагоджена співпраця із міським головою і міською радою? З якими проблемами звертаєтеся до них?**

В.М.: Все працює на найкращому рівні, маємо підтримку сто відсоткову з боку міського голови Оксани Дядюнової. А головні питання, котрі доводиться вирішувати нині, насамперед стосуються вимушено переміщених осіб, допомоги їм. Ну й, звісно ж, підтримуємо благоустрій у своїй невеликій громаді. Намагаємося оперативно вирішувати проблеми, що виникають. Всі прекрасно розуміють, що доводиться жити в умовах воєнного стану, коли скрута і з бензином, і з фінансовими надходженнями до бюджету.

“

Всі хочуть перемоги й спокою, аби розпочати відбудовувати і розвивати свою країну, нарощувати обороноздатність і потужність армії.

Розуміємо, що війна є війна. І завдання влади на місцях зараз — відрегулювати всі питання так, аби ця війна якомога менше відбивалася на житті громади і людей. Це впливає й на кількість поїздок до міста нині — інтенсивність залежить від потреб та нагальності питань. Наприклад, оперативно відвозили документи, аби людям, які в нас зареєструвалися, швидше нарахували допомогу. Були й такі випадки, коли возив до лікарні наших переселенців. А що робити, коли у людей не

має власної автівки, а медична допомога потрібна невідкладно.

— **Та й з громадським транспортом зараз, напевно, проблеми?**

В.М.: Він вже почав курсувати. Але маршрутка їде раз на тиждень. Та ми ж говоримо про здоров'я, як то кажуть, тут не чекає.

— **Були плани на розвиток громади. Що через війну довелося поставити на паузу? Що плануєте після перемоги робити?**

В.М.: От війна якраз нас і обікрала у плані фінансовому, бо ж через неї надходження до бюджету зменшилися. А ми з міською владою планували ремонт доріг, бо вони в нас у поганому стані. Ще планували наприкінці лютого — на початку березня відкрити сучасний спортзал. Він практично готовий, відсотків на 95–98. Лишилися буквально дрібниці. Наприклад, встановити спеціальний контейнер для зберігання палет для твердодопаливних котлів, додати ще розеток. Плитку вже покладено, електроенергію підведено, воду теж, каналізацію облаштували. Лишилися нюанси. Нагадаю, що реконструкція спортивної зали тривала більше двох років, це проект, що фінансувався коштом ДФРР за співфінансування місцевого бюджету. Годі говорити, що відкриття закладу місцеві мешканці чекають із нетерпінням. Також планували у другому півріччі почати облаштовувати парк імені Горліс-Горського. Та все поки на паузу стало, бо в країні лихо — на мирні проекти не вистачає ні коштів, ні часу. Зараз головне — це вигнати ворога і перемогти його. Всі хочуть перемоги й спокою, аби розпочати відбудовувати і розвивати свою країну, нарощувати обороноздатність і потужність армії, аби сусіди не те що не думали про напад, а навіть хижо не позирали в наш бік.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

Третій місяць війни: перемога на «Євробаченні», женемо ворога за поребрік і рятуємо захисників «Азовсталі»

Перша перемога перед головною — над росією на фронті. Саме таким стало перше місце українського гурту «Калуш» і України загалом на 66-му пісенному конкурсі «Євробачення». В італійському Турині, котрий приймав конкурс після перемоги у 2021 році італійського рок-гурту «Måneskin», минулих вихідних хлопці із Калуша отримали беззаперечну перемогу. А їхню пісню «Стефанія», котра фактично стала присвятою не лише мамі соліста гурту Олега Псюка, а всім українським мамам, котрі в цій війні рятують своїх дітей, нині без перебільшення співає увесь світ.

«Save Mariupol, save Azovstal now»

Насправді «Євробачення-2022» стало безпрецедентним за рівнем підтримки України. Наш «Калуш» не просто обійшов найближчого переслідувача — конкурсанта від Великобританії — на майже 200 балів. Перемогу українським музикантам насправді принесло голосування не професійного журі, а пересічних глядачів і просто шалена підтримка європейців. Нагадаємо, що загальна сума балів, яку отримують конкурсант, складається із двох частин — оцінки професійного журі в кожній із країн-учасниць «Євробачення» та голосування глядачів. Після оголошення суддівських оцінок «Калуш» був на 4-му місці, проте глядацька любов і підтримка підняли їх на вершину цьогорічного конкурсу. Свою підтримку Україні під час усього конкурсу демонстрували учасники з інших країн. Вони наперебій співали з «Калушем» «Стефанію» на вулицях Турину,

в гримерках. Конкурсант від Німеччини Малік Гарріс вийшов на сцену фіналу з гітарою, розмальованою в кольорах українського прапора і написом «мир» англійською. Дівчата з ісландського гурту *Systur* в прямому ефірі висловили підтримку українському народу. Проте справді політичний демарш влаштували самі музиканти з «Калушу», коли після фінального конкурсного виступу на сцені «Євробачення» закликали англійською врятувати український Маріуполь і захисників «Азовсталі». Їх не зупинив навіть ризик бути дискваліфікованими і втратити перемогу, яку не один місяць поспіль пророкували європейські букмекери. Але це був той випадок, коли громадянський вчинок важливіший за кришталевий мікрофон пісенного конкурсу. Після цього заклику гугл-статистика зафіксувала шалений стрибок запитів зі

словами «Азовсталі» та «Маріуполь» у пошуковик — європейці намагалися дізнатися більше про місто на Азов та його захисників. Організатори конкурсу теж закрили очі на політичні заяви «Калушу», назвавши їх гуманітарними, як і підтримку України іншими учасниками конкурсу. Його, до слова, лише намагаються позиціонувати як такий, що поза політикою, проте з року в рік ця сама політика бере гору на «Євробаченні». Нинішнього року, до слова, на конкурс через розв'язання війни не пустили представників росії та Білорусі, мешканці цих двох країн ще й голосувати не могли. Тому перемога України викликала на московських болотах безсилий вій та гнівні коментарі користувачів соцмереж. Реакція орківського війська теж не здивувала: ті недолюди на снарядах артилерійських систем, які обстрілювали «Азовсталі», понаписували «допомога захисникам Маріуполя». Ну, горбатого тільки могила й виправить.

Про політику на «Євробаченні», голосування і значення цієї перемоги дуже влучно написала у Фейсбуці відома українська письменниця Оксана Забужко: «Краків. Ранок. Польські будівельники в дворі готелю наспівують „Стефанію“ (перші кілька складів, далі слів не вміють, але думаю, навчатися).

Розумієте, в чім штука. Індустрія, в якій задіяно масовий ресурс (мільйони людей і мільярди коштів), за визначенням не може бути „позаполітичною“. Це ніколи не „просто футбол“ і „просто пісенне шоу“, це завжди „ЩЕ Й“ отих самих мас колективна воля й колективні інтереси. А також їх зіткнення.

Євробачення, звісно ж, музичний конкурс, хто ж заперечить. Але це „ЩЕ Й“ конкурс, у якому Європа демонстративно й показово голосує „за своїх“, „по регіонах“. З результатів завжди було і є чітко видно, хто в Європі „з ким проти кого“ ще з часів середньовіччя.

І Україна довгі роки теж була голосувала „за своїх“ — за росію і Білорусь, авжеж. Навіть після 2014-го року Росія продовжувала отримувати в нас отой незаслужено високий „сімейний“ бал, який завжди дають „у себе в дворі“ одне одному — Балкани й Піреней, Балтика й Скандинавія...

І от з'ясувалось, що у нас нарешті змінились „свої“, біда навчила. Триста років „навіки разом“ звалилося з пліч, як присохла кора, і ми вернулись в „стару родину“, в наш давній, питомий трансєвропейський кластер, де „народи-брати“ — це зовсім інша трійця, не з плагіату Ключевського, а з оригіналу, звідки Ключевський списував: з „Хроніки“ Стрийковського, де були собі три брати, Лех, Чех і Рус, один пішов до Кракова, другий до Праги, третій до Києва... Ми вернулись, ми вдома, у себе в Європі, і „свої“ нам — Польща з Литвою. Добрий вечір, ми з України).

«Українські герої потрібні Україні живими»

Захисники «Азовсталі» подякували «Калушу» за підтримку. Цього тижня вони самі стали темою номер один для світових ЗМІ, адже у понеділок після нелюдських надзусиль вдалося розпочати евакуацію українських військових із Маріуполя. Інформація про це з'явилася ще у понеділок 16 травня пізно увечері. У вівторок зранку подробиці розповіла заступниця міністра оборони Ганна Маляр. За її словами, з території «Азовсталі» до медзакладу

в окупованому Новоазовську евакуйовано 53 тяжкопоранених військових. Ще 211 осіб через гуманітарний коридор були доправлені в Оленівку, що теж перебуває в тимчасовій окупації. Маляр заявила, що для повернення українських військових додому буде проведений обмін на російських полонених військових.

Напередодні про це у традиційному вечірньому відеозверненні говорив і Володимир Зеленський. Він

першим підтвердив інформацію про проведення евакуації тяжко поранених українських військовослужбовців із Маріуполя. За словами глави держави, операція проводилася за участі та підтримки ЗСУ, військової розвідки, Міжнародного комітету Червоного Хреста та ООН.

«Українські герої потрібні Україні живими. Це наш принцип. Думаю, ці слова зрозуміє кожна адекватна людина. Операцію з порятунку захисників

Маріуполя розпочато нашими військовими, розвідниками. Щоб повернути хлопців додому, робота продовжується, і ця робота вимагає делікатності та часу. Зберігаємо максимальну дипломатичну активність і в інших напрямках на користь України», — підсумував Володимир Зеленський.

Захисники Маріуполя виконали своє завдання і тепер влада і міжнародна спільнота докладають усіх зусиль, аби витягти всіх бійців із окупованого міста, з лап орків, які не визнають законів ведення війни. Щодо завдання, то Головне управління розвідки повідомляє, що українські військовослужбовці, які утримували оборону на меткомбінаті «Азовсталі», не дозволили російським військам захопити Запоріжжя і вийти на адміністративні кордони Донецької та Луганської областей, що призвело б до оточення військового угруповання на Донбасі. Генштаб ЗСУ також назвав захисників Маріуполя справжніми героями України й нагадав, що там воюють не лише бійці «Азову». «Це

окремий загін спеціального призначення „Азов“, 12 бригада Національної гвардії України, 36 окрема бригада морської піхоти, прикордонники, поліцейські, добровольці, тероборона Маріуполя. Скування основних сил противника навколо Маріуполя дозволило нам підготувати та створити оборонні рубежі, на яких наші війська знаходяться і сьогодні та дають гідну відсіч агресору», — наголосили в Генштабі ЗСУ.

Так що тримаємо кулаки й молимося, аби з «Азовсталі» вдалося врятувати усіх бійців. Нагадаємо, що захисники обороняли місто 82 дні, відтягли на себе 20-тисячне російське угруповання. З моменту облоги путін вперто намагався знищити бійців, бо для нього полк «Азов» — то майже фетиш, точніше персональний ворог. Як прокоментував в ефірі вітчизняного каналу «Ісландія» військовий експерт Олег Жданов, путін злопам'ятний. «Азов» став йому поперек горла у 2014-му, коли був ще добробатом і не дав захопити Маріуполь, вибивши русню до Широкино.

ВІЙНА

Нова Чорнобаївка у Білогорівці: побачити Сіверський Донець — і померти

Схоже на те, що у кацапів особлива слабкість до населених пунктів із кольоровою гаммою у назвах. Власне, у цих населених пунктах вони особливо феєрично і незабутньо горять. Чого лише варта Чорнобаївка на Херсонщині. У момент, коли писався цей матеріал, рахунок у протистоянні ЗСУ—орки вже дійшов до 20:0 на нашу користь. Причому військові рахували лише виключно масштабні розгроми, коли після потрапляння артилерії у зібрану російську техніку та живу силу, боеприпаси детонували та вибухали по декілька годин. В українській мові навіть з'явилося нове дієслово — чорнобаїти. Самі ж кацапи Чорнобаївки бояться не менше, ніж пекла, про що свідчать перехоплення нашими спецслужбами їхніх розмов.

Щоправда, минулого тижня на українській мапі з'явилося нове місце сили, куди росіяни так само вперто пруться, аби безславно загинути. Йдеться про село Білогорівку, що на Луганщині. Росіяни там гинуть, намагаючись форсувати річку Сіверський Донець. «Там протягом трьох днів

наші хлопці з 80-ї, 79-ї, 30-ї, 58-ї та 17-ї танкової бригади влаштували оркам Сталінград та Курську дугу одночасно! — написав у соцмережах колишній заступник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко. — Безмозкі російські генерали, сліпо виконуючи наказ путіна оточити до 9 травня хоча б Лисичанськ з Северодонецьком, погнали на вірну смерть тисячі своїх». За три дні росіяни втратили близько 250 одиниць військової техніки та до 1500 солдатів і офіцерів. Голова Луганської ОВА Сергій Гайдай також повідомляв, що після розгрому у Білогорівці цілий батальйон орків відмовився йти у наступ. Військовий експерт Олег Жданов, відповідаючи на запитання, чи не прокладуть кацапи переправу власними тілами (так вже «натхненно» й тупо вони там гинуть), відповів, що радше у ворога закінчиться жива сила та техніка, ніж постане переправа через Сіверський Донець. Тим більше, що українські ЗСУ якраз починають отримувати сучасну європейську та американську техніку й засипати нею за комір вороженькам.

НАТО вже близько

Днями шикарні світлини потужних гаубиць із США на своїй сторінці у Фейсбуку розмістив головнокомандувач збройних сил Валерій Залужний. Ще й подякував партнерам за озброєння. «Окремі вітання і подяка від наших артилеристів американському народу за гаубиці М777, — написав пан Залужний. — Мої хлопці знають ціну артилерії. Передусім вони хотіли передати, що це високоточна і дуже ефективна зброя».

Цього тижня ЄС підтвердив наступний пакет військової допомоги Україні на 500 мільйонів євро. Йдеться про постачання важкої техніки, котра потрібна українським військовим для наступу. Інформація про те, яку саме техніку і які країни надаватимуть, засекречена з міркувань безпеки — надто вже рашисти стежать за повідомленнями і погрожують обстрілювати військові конвої. Так що про поставки зброї країни антипутінської коаліції традиційно повідомляють вже коли вона фактично знаходиться в Україні. Більше того — на передовій.

Окрім того, цього вівторка американський Сенат має проголосувати питання про надання 40 мільярдів доларів у якості фінансового забезпечення під програму Ленд-Лізу для України. Нагадаємо, що швидке виділення коштів тиждень тому заблокував був сенатор-республіканець Рендом Пол. Саме його нині покійний друг України сенатор Джон Маккейн звинувачував у співпраці із кремлем. Напередодні голосування Київ відвідала делегація однопартійців Пола — сенаторів від Республіканської партії на чолі з лідером республіканської меншості в Сенаті США Мітчем Макконелом. Остання заявила у столиці України, що американська військова допомога Україні — це не просто приклад філантропії, йдеться ще й про національну безпеку та життєво важливі інтереси самих США. Тож сподіваємося, що за виділення коштів американські парламентарі таки проголосують.

Якщо Україна в очікуванні приємних і переможних новин, то звістки для росії

відверто невтішні. Вони з розряду «за що боролися, на те й напорилися». Йдеться про розширення НАТО, через яке путін і пішов війною на Україну. Кремлівський диктатор волав не своїм голосом, що ніколи цього не допустить — і маємо в результаті заявку про вступ до безпекового блоку нейтральних Швеції та Фінляндії. Після відповіді НАТО про швидку процедуру прийняття цих країн, бункерний дід ковтнув язика, а його цепні пропагандисти завели розмови про те, що Швеція та Фінляндія в НАТО — то вже й не так страшно й росії до цього немає жодного діла. А от з Україною війна і територіальні суперечки — це натяк на Крим і на те, що до НАТО не приймають воюючих країн та ще й із «територіальними» проблемами. Відповідь одного із найвпливовіших членів НАТО — США про те, що Україну можуть прийняти до альянсу й без ПДЧ вибила у кремлівського карлика ослінчика з-під ніг. Ще одна неприємна новина стосується майбутнього самміту НАТО у Мадриді в червні цього року, на який офіційно запросили Україну. Як зауважив радник Офісу президента Олексій Арестович, у НАТО планують офіційно оголосити росію прямою загрозою і закріпити цей статус у стратегічному документі. А це клеймо на декілька років наперед. Йдеться не лише про допомогу сусіднім країнам, які можуть зазнати агресії з боку рф, а й заборону для країн-членів НАТО мати стосунки, й торгівлі та економічні зокрема, з країною-агресором. Так що нічний кошмар володимира володимировича перетворюється на реальність, бо, перефразовуючи цитату культового серіалу, НАТО вже близько, фактично — на російських кордонах.

Оптимістично — про бюджети, вдосконалення закладів медицини і міжнародну співпрацю

Докли наші бійці насипають ворогу на сході та півдні країни, витискають супостата за кордон Харківської області, Полтавщина продовжує напружено працювати. Область забезпечує тил, гостинно приймає вимушених переселенців, надає гуманітарну допомогу біженцям та відправляє все необхідне прифронтовим регіонам.

Працюємо, попри прильоти. Нагадаємо, що минулого тижня ворог знову обстріляв ракетами Кременчук. Цілив у вже не працюючий після попередніх бомбардувань нафтопереробний завод та теплоцентрально. Обійшлося без жертв, на щастя. А от щодо забезпечення мешканців наддніпрянського міста теплом та гарячою водою, голова Полтавської ОВА Дмитро Лунін зауважив, аби містяни

не поспішали витратитися на системи індивідуального опалення — в місті збудують декілька котельень, аби диверсифікувати поставки тепла.

Ще одна приємна новина у військовий час — це виконання бюджетів у області та в громадах. «Наразі місцеві бюджети виконали показники на 103% — це 5 млрд 45 млн грн надходжень. На 665 млн грн більше ніж торік. Щодо обласного бюджету — 119% виконання. Це на 195 млн більше, ніж минулого року, — написав у телеграм-каналі Дмитро Лунін. — Це означає виплачену заробітну плату працівникам комунальних установ — лікарень, шкіл, дитсадочків, підтримку військових, переселенців тощо».

Попри війну вдосконалюється й мережа медичних

закладів області. Усе — задля поліпшення якості медичних послуг для мешканців регіону та земляків, які знайшли у нас прихисток від війни. Так, у Полтавському обласному онкодиспансері розпочато капремонт у приміщенні, де планується встановити перший в області лінійний прискорювач для високоточного лікування раку. Американське обладнання було придбане ще на початку цього року. «Лінійний прискорювач — це максимально ефективне й комфортне лікування раку для пацієнта. Такої апаратури не введено в експлуатацію в жодному сусідньому обласному центрі. Крім того, в онкодиспансері запрацював новий блок відеоендоскопії. Новітнє обладнання дозволяє проводити цілий комплекс

обстежень та виявляти рак на ранніх стадіях. Послуги для людей безкоштовні за направленням від лікаря», — прокоментував Дмитро Лунін.

Голова обласної ради Олександр Біленький минулого тижня мав зустріч із представниками Міжнародної організації з міграції в Україні, яка входить до системи ООН. З початку повномасштабної війни ця організація вже передала понад 19 тисяч кодр для Центрів розселення ВПО. Проте Олександр Юрійович сподівається ще на більш плідну та тісну співпрацю.

«МОМ має намір проводити роботи з нового будівництва, ремонту та реконструкції об'єктів громадського та житлового призначення, у тому числі — зі збірних будівельних конструкцій, таких як сендвіч-панелі, дерев'яні, металеві, залізобетонні конструкції тощо. А також розвитку та підтримці технологій та виробництва щодо даного виду будівництва, — пояснив

Олександр Біленький. — Окремий напрямок — допомога предметами санітарії та гігієни, закупівлі пральних та сушильних машин до освітніх, соціальних та закладів охорони здоров'я, де зараз тимчасово перебувають люди, у яких дім відібрала війна». Для області, котра планує будувати тимчасове житло для вимушено переміщених осіб, така співпраця надзвичайно актуальна та потрібна.

Тож попри війну живемо далі! І кожного дня стаємо ближчими до нашої перемоги. Це й наш ворог вже відчуває, зважаючи на зміну риторики в кремлі. Та нам робити своє — із цією війною витравлюємо із себе комплекс меншовартості і перестаємо зважати на те, що говорять за поребріком. Просто даємо аспиду лящів, щоб його язик більше ніколи не повернувся сказати «можем повторить».

Настя ТОПОЛЯ

РЕТРОСПЕКТИВА

◀ Бригада Анастасії Гребінник перед відправкою свого килима до музею Лесі Українки.

Антоніна Щегульна, Тамара Асаул, Катерина Ткаченко, Тетяна Сухина.

А якими були художні тканини! Від них кімната одразу оживала — варто було лиш накрити стіл скатертю, витканою ткалями Євгенією Божко, Лідією Дмитренко, Галиною Боднею, Вірою Горобець, Ніною Гончар. Використовуючи багату скарбницю народної художньої спадщини і традиційні орнаментальні мотиви, вони виготовляли не лише скатерті, а й інші побутові декоративні ткани вишивки — рушники, покривала, порт'єри, панно-доріжки, наволочки для диванних подушок. Ними прикрашали житла міста і села.

Щороку 500 робітниць артілі виготовляли продукції на 4 мільйони карбованців, половину цієї суми становила вишивка. У той час Київський зразково-показовий універмаг отримав з Решетилівки льняні сорочки, шифонові, маркізетові та шовкові жіночі блузи, скатерті, наволочки та інші вироби на 300 тисяч карбованців.

Досягнення наших майстрів та майстринь говорять самі про себе. З 1954 року артіль приймала участь у різних виставках. Наведемо найбільш значущі. Це міжнародні виставки у Канаді (1955), Москві (1957), Києві (1957), Брюсселі (1958), Дамаску (1958).

Решетилівські вишивальниці передавали молоді свій багатий досвід. При Полтавському Будинку піонерів було створено гурток художнього мистецтва. Юнаки і юнки навідувалися в артіль вчитися створювати орнаментальну вишивку. Також в артілі набували практичного досвіду і учні Решетилівської художньої школи майстрів.

Працівниці артілі вміли і відпочивати. Ансамбль пісні і танцю був відомий у всій країні. Його пісні часто транслювалися по українському радіо. Репертуар налічував близько 100 пісень та танців. У цьому колективі засяяли таланти обдарованих дівчат, які поповнили ряди професійних співаків — Валентини Коваль та Валентини Черкун. У нашому музеї експонується патефонний диск із піснею «Туман яром», у їхньому виконанні. Власне, килимарниці та вишивальниці, створювали власні авторські пісні, мелодії та танці.

У 1960 році промислова кооперація, згідно постанови влади, була скасована, промартіль була перейменована у фабрику художніх виробів. Так розпочався новий етап економічного, технічного та творчого зростання колективу фабрики.

Юрій КІСІЛЬ

Решетилівські митці у 50-х роках минулого століття

Сьогодні у рубриці «Ретроспектива» пропонуємо згадати вам талановиту плеяду решетилівських митців, які жили і творили у 1950-х роках.

Решетилівська художньо-промислова артіль завжди чарувала та милувала око красою узорів-орнаментів. У ті роки номенклатура виробів значно розширилася, переважно за рахунок предметів вбрання і прикрас для житлових будинків. Налагоджувався випуск килимів масового виробництва. У цей же час встановлюються перші творчі контакти з художниками «Укрхудожпромспілки», і народне мистецтво тісно зближається з професіональним. Це призвело до творчого піднесення, зростання цінності виробів. Твори решетилівських майстрів стають дедалі популярнішими — наприклад продукція наших митців постійно привертала увагу відвідувачів Київського універмагу чудовими переливами візерунків на килимах, декоративними малюнками вишивок. Вишивки, продукція килимарства і ткацтва Решетилівської художньо-промислової артілі на той час були дуже добре відомі по всій країні та за кордоном — до слова, ще до Другої світової жіночі блузи із казковими узорами, виготовлені нашими майстрами, демонструвалися на виставках у Мюнхені (1924), Парижі (1925) та Лейпцігу (1928).

З 1953 року у штатний розпис артілі ввели посаду художника. Керівництво затвердило на ній Леоніда Самійловича Товстуху. На цій посаді він працював до 1959 року. Він виготовив альбом кольорових ескізів всіх килимів, що випускались на виробництві, та вивчав традиції і готував розробки нових проектів для килимарства і вишивки.

У 1954 році кілька килимів були надіслані на міжнародний ярмарок у Лейпціг. Продукція рукодільниць відправлялася в Індію, КНР, Румунію, Угорщину та в інші країни. А як зраділи решетилівські вишивальниці, коли на знак дружби вони одержали від своїх колег із румунського міста Георгени подарунок-килимок ручної роботи. Його виготовили трудівниці промислової кооперації прикладного мистецтва. Відповідь не забарилася — решетилівці відправили своїм друзям листа з подякою та вишиту скатертину.

У тому ж році цехи і бригади готували нові вироби. Художня рада та творча лабораторія артілі розробили малюнки вишивок, ткацтва та килимарства. Начальник цеху Олена Михайлівна Василенко створила малюнки для вишивання

жіночого плаття білими нитками по білому полотну, а Явдоха Степанівна Бодня — малюнок-ескіз вишивки для покривала, по якому воно було вишите і подароване Прем'єр-міністру Індії Джавахарлалу Неру під час його перебування в Україні. Над розробленими художніми ескізами працювали майстри — Надія Новохатько, Лідія Корячко, Софія Мостова, Анастасія Піхуля, Оксана Хрипун, Зіна Сук, які уточнювали і доповнювали їх, вкладаючи частку і своєї душі.

Вишивальний цех на той час був розташований у центрі селища. Дівчата, схилившись над вишивкою, часто співали пісень — така собі імprovізована репетиція хору. Зіна Сук вишила рушник з національним орнаментом, до слова, краще за неї ніхто не вишивав порт'єр. На крепдешині вишивали блузи Ганна

Бережна, Ніна Куян, Антоніна Ядерець. Вони досягли великої точності вишивки, оволоділи таким тонким матеріалом, як маркізет, майстерно створювали на ньому різноманітні барвисті композиції. Робили вони це за допомогою техніки вишивки «обманка», при якій користуються мережками, «шабак», «гречечка», «прутик з настилками» — усе це мережки надзвичайно тонкої роботи.

Вінцем творчості наших вишивальниць була «морочка» — поєднання кількох мережкових технік вишивання. В рослинних орнаментальних мотивах вишивальниць була відображена квітуча природа України. Тут і «росинка», і «травичка», і «зозулька», і «солон'їне вічко», і «хмелик» та «виноград».

На схилах річки Говтва був розташований інший цех — килимарський. Сонячне проміння наповнювало світлом робочі кімнати. Дівчата на вертикальних верстатах, умілими руками перебирали основу, вкладаючи в неї вовняні нитки за вказаним малюнком (шаблоном). Працювало 80 килимарниць. Серед майстринь виділялися Орина (Ірина) Задорожна, Марія Малинська, Марія Олійник, Клавдія Черкун, Марія Черкун,

На схилах річки Говтва був розташований килимарський цех. Сонячне проміння наповнювало світлом робочі кімнати.

Дівчата на вертикальних верстатах, умілими руками перебирали основу, вкладаючи в неї вовняні нитки за вказаним малюнком.

ЗНАЙ НАШИХ

Нік СОТНИК: «Не можу лишатися осторонь, ховатися за кордоном, коли знищують мою країну»

Спорт поза політикою? Аж ніяк! Доведено українськими спортсменами. З початку російського повномасштабного вторгнення чимало тих, хто свого часу захищав кольори нашої держави на спортивних полях і майданчиках, у складі збірних із різних видів спорту, після 24 лютого із власної волі взяли до рук зброю, щоб боронити свою країну від ворога. У цьому чималенькому списку біатлоністи, тенісисти, легкоатлети, футболісти, хокеїсти, спортивні гімнасти, каратисти і боксери — спортсмени чинні й колишні, тренери і почесні президенти, як от наприклад комбат Юрій Береза з Дніпра. Анастасія Меркушина змінила лижі й гвинтівку для біатлону на форму прикордонника, її колеги Дмитро Підручний та Артем Прима відповідно служать у Нацгвардії та ЗСУ. Володар «Золотого м'яча» Ігор Беланов пішов у тероборону. Б'є ворога із артилерійських установок один із найкрутіших українських тренерів Юрій Вернидуб. Свій контракт із ТрО підписав і капітан ВК «Решетилівка» Нік Сотник.

У волейбол привів перший тренер, а не дав згаяти шанс тато

Зайнятися волейболом Ніку запропонував його перший тренер Анатолій Офат — людина добре відома у Полтаві і у волейбольному світі. Напевно, що досвідчене тренерське око розгледіло у цибатому хлопчині, що ще у початковій школі обіграв по зросту своїх однолітків, майбутній талант. Зі спортом у нього на той момент не дуже складалося. Бо на бокс чи інші контактні види спорту батьки не хотіли хлопця віддавати. До футболу в самого Ніка душа не дуже лежала. Тому батьки й ламали голову, куди віддати сина, аби той був всебічно розвинений і не марнував часу на дворові розваги. Нік розповідає, що Анатолій Іванович зустрівся із батьками, переговорив, швидко знайшов спільну мову з татом. Так що дорослі чоловіки фактично вдарили по руках — і хлопчина почав ходити на тренування з волейболу. Потім довелося змінити школу й перейти до 14-ї спортивної гімназії, аби тренування гармонійно поєднувалися із навчанням. Для хлопця це була справжня трагедія — перейти вчитися до іншої школи, коли всі друзі лишаються у старій. Але тато наполіг, коли син став упиратися зніам. Така ж історія була і з переїздом на навчання до Харкова, куди хлопця після 9-го класу запросили на оглядини до спортивного інтернату.

А в нього — перше, справжнє і єдине кохання. І це не просто високопарні слова, бо зі своєю Настунею вони таки побралися згодом. Та то вже буде потім, а тут волейбол став на заваді стосункам. «От який би закоханий хлопець захотів поїхати від своєї дівчини до іншого міста? — посміхається Нік. — Я теж не хотів, але тато з мамою примусили. Я потім про це не пожалкував жодного разу. Бо завдяки їхній наполегливості прийняв правильне рішення, досяг високопрофесійного рівня у волейболі і зараз можу із гордістю говорити про те, що грав за молодіжну збірну України з волейболу, представляв свою країну на Всесвітній універсіаді у 2019 році. І це все завдяки тату, котрий у потрібний час наполіг прийняти правильне рішення».

«Я — полтавець, але ВК «Решетилівка» — моя команда, рідна»

За свою спортивну кар'єру Нік Сотник пограв у різних клубах. Пройшов класну школу у найтитулованішому волейбольному клубі країни — харківському «Локомотиві». Виступав за лубенський «Фаворит» та «Новатор» із Хмельницького. Декілька сезонів грав у різних командах за кордоном — у Катарі та Сербії. У 2019 році повернувся до Полтави і почав самотужки тренуватися, аби підготуватися до нового сезону. На той момент у Решетилівці вже створили волейбольний клуб. Нік добре знав тодішнього тренера, директора команди Сергія Котмана, зателефонував йому, аби прийти на тренування, бо був знайомий із гравцями, та й на самоті готуватися до сезону не так вже й добре. Прийшов отак на одне тренування, друге. Ходив на них і Олександр Біленький.

Тож якось той і запропонував діагональнику: «Якщо хочеш, залишайся з командою — будеш грати за „Решетилівку“». Хлопець попросив один день на роздуми — і погодився. Зараз Нік зізнається, що планував пограти в команді один рік, та стосунки з Решетилівкою затяглися на довше. Бо з найнижчої Другої ліги команда перейшла у Суперлігу, а далі — і в найвищий волейбольний дивізіон країни. Жартує, що поривався щороку поїхати — а команда не відпустила. Так співпало, що у Ніка й ще первісток народився, тож лишився у Решетилівці, а згодом став і капітаном команди.

«Очолити команду запропонував наш головний тренер Сергій Соснов, — розповідає Нік Сотник. — Спочатку було складно, бо всі хлопці різні, зі своїми характерами. Та мені легко знайти контакт із людьми. Ми детально і відверто обговорювали всі моменти — і перемоги, і програші. Бачив відношення до команди Олександра Юрійовича Біленького, захоплювався ним. Я ж грав у різних клубах, але таке ставлення до команди бачив уперше. Напевно, тому й затримався на три роки в «Решетилівці». Бо бачив людину, котра переймається командою, уболіває за перемогу, прагне результату. Ну, й відношення до гравців: воно не як у президента клубу, а радше дружнє. Коли починалися проблеми в команді, коли гра не складалася чи виникали інші труднощі, умів проявити суворість, але водночас ми відчували й підтримку. Він давав зрозуміти: нехай ви навіть програєте, але покажете чудову гру, за яку не соромно, заради якої і приходять уболівальники. Це спорт: є команди сильніші, є слабші. Та головне — боротися до останнього. На це

налаштовував нас. І я хлопцям говорив: не важливо, який суперник, важливо, як ми зіграємо».

Капітан завше налаштовував команду на те, що вони грають і заради результату, і заради кожного глядача. Бо завдяки «Решетилівці» волейбол у нашому місті став напевно що улюбленим видом спорту. За хлопців уболівали всі — від техпрацівників, котрі відчиняли двері спортзалу для тренувань, до міського голови, котру у команді називали лагідно «мамою». «Приємно, коли йдеш по місту, а тебе впізнають і говорять, що з нетерпінням чекають ігор і щиро вболівають за команду, — зізнається Нік. — Тобто ти граєш за все місто і кожного його мешканця. Це вартує дуже дорого і це ставлення потрібно цінувати. Можливо, хтось цього й не розуміє. Я полтавець, але ВК „Решетилівка“ — моя команда, рідна. Цього і від інших гравців намагався добитися — аби ставилися як до рідної команди, за яку грають з душею, а не просто відпрацьовують гроші».

До ТрО намагалися записатися ще в перші дні війни

У квітні чемпіонат України з волейболу у Вищій лізі мав би фінішувати. Але ранок 24-го лютого в Україні розірвала війна. Ніка, котрий спав із малим Даньою розбудила того ранку дружина. Її словам про літаки й те, що почалася війна, він спросоння не повірив. Потім був дзвінок знайомої із Миргорода, де мешкала бабуся Насті — бомбили військовий аеродром. Сон як рукою зняло — і вже о 7-й ранку Нік помчав у Миргород. Тієї миті було байдуже до ракет та бомб, бо потрібно було рідних рятувати.

«Перший, другий день — дружина в паніці, бабуся теж. На другий день вирішив відправити дружину з сином у Чехію, де живе теща, — згадує Нік Сотник. — Вивіз їх у Олександрію, а далі провів телефоном до кордону. Їхати самому? — Та навіть думки такої не було. Усвідомивши, що родина в безпеці, заспокоївся. Почав адекватно сприймати ситуацію — і взялися з товаришем допомагати. Закупили необхідні „інгредієнти“ й колотили „бандерівське смузі“, возили коктейлі хлопцям на блокпости. На четвертий день вирішили відвезти рідних мого товариша за кордон. Але тоді подумали: навіщо везти лише двох людей, якщо можна ще комусь допомогти. Тому почали шукати бусик. Згадали посеред ночі про автобус нашого клубу, наважився написати Олександру Юрійовичу. У мене були заощадження, тому міг іншим допомогти, у кого не було можливості вивезти родини за гроші. Товариш набрав повне авто людей, я завантажив автобус. Зробили декілька ходок. За першу та другу поїздки платили власні кошти, дві наступні оплатили друзі з-за кордону — товариш грав у паралімпійській збірній

із волейболу, так що спрацювали старі зв'язки. Коли дізналися, що з людей брали по 4 тисячі гривень до кордону і по 3 тисячі до Львова, були неприємно здивовані. Бо ми допомагали безкоштовно, а інші наживалися на чужому горі. Це відверто обурило».

На зворотній дорозі чоловіки везли до Полтави гуманітарку. Коли в безкоштовні рейси почали виходити великі евакуаційні автобуси, товариші вирішили шукати для себе інший фронт робіт. До слова, у тероборону Нік із другом Олександром спробували записатися ще у перші дні. Проте кількість бажаючих була такою, що волейболістів до лав ТрО не взяли — щастило тим, хто мав досвід бойових дій. Проте свого контракта із підрозділом територіальної оборони Нік Сотник таки підписав. Зараз капітан ВК «Решетилівка» вдень проходить навчання із тактики, вчиться надавати першу домедичну допомогу і як поводитися зі зброєю, їздить на стрільби. А вночі патрулює Полтаву. Розповідає, що під час перших нічних патрулювань доводилося затримувати багато людей, бо полтавці не надто дотримувалися комендантської години. Зараз стали обачнішими.

«Бувають такі ночі, коли нікого не зустрічаємо, а трапляється, що затримуємо порушників. Є й невідомі, яких потрібно відвозити у дільниці, щоб встановити особу. Відловлювали й нетверезих жевжиків, котрі ледь на ногах трималися — їм мандри „найцікавіші“ після комендантської години. А так найчастіше доводиться мати справу із „зблуканими“. Це переселенці, котрі вийшли погуляти і заблукали в місті, бо не знають Полтави. Тому доводиться підвозити додому, допомагаємо, як можемо», — розповідає Нік про свої будні.

Поруч з ним у теробороні — тато і товариш Сашко. Зауважує, що здебільшого це чоловіки 35–40 років і за 40. Свого віку — а Ніку 25 — не зустрічав. «Це й лякає, бо жили тут, заробляли тут, а як виникли проблеми, то... Та сподіваюся, що ці хлопці корисні в інших місцях — донатять на армію, волонтерять. Кожен займається тим, чим може і де вважає, що може бути корисним», — додає Нік.

Дружині було складно прийняти рішення чоловіка піти до тероборони. Звісно, що переживає, нагадує, що у нього маленький синочок. «Я їй говорю: „Вибач, Настуню, та я інакше не можу. Якби розвернулися і поїхали всі, в кого маленькі діти — ЗСУ, тероборона, ДСНС чи волонтери, то ми б просто віддали свою любов Україну ворогу“, — переконаний Нік Сотник. — Якщо я можу зробити більше, то не маю сидіти, склавши руки. Не можу лишатися осторонь, сидіти в бункері чи ховатися за кордоном, коли знищують мою країну. Якщо підуть на Полтаву, я не буду ховатися й тікати у Вінницю. Буду тут, бо для мене це важливо — моя вільна країна і моє рідне місто».

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продається з/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок.
Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

■ Віддам в аренду огорож 10 сотих, виораний, безкоштовно (можна 5 сотих), район «Озеро».
Тел. 066-853-45-73

ЖИВНІСТЬ

■ Куплю теля.
Тел. 095-914-64-97

■ Куплю кнура на м'ясо.
Тел. 095-914-64-97

■ Продам козликів і козочок породи Ламанча. Вік 1 місяць.
Тел. 095-607-95-37

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам картоплю: велику, посадочну і дрібну.
Тел. 068-911-56-86, 095-651-97-911

■ Продається козяче молоко, добре, корисне. В кого є непотрібні гілки з дерева, то привезіть мені топити в печі.
Тел. 2-50-01

■ Продам чорноплідну горобину сушену (лікі від підвищеного тиску).
Тел. 066-809-45-78

РІЗНЕ

■ Продам акумулятор 6-СТ-92.
Тел. 095-914-64-97

■ Продам диван.
Тел. 050-405-32-65

■ Продам ел. траво-корморізку на 2800 обертів, саморобна б/в. Тел. 066-809-45-78

■ Продам залізобетонні сваї, в перерізі 40х40 см, довжина до 1,5 м (обрізані). Тел. 050-405-32-65

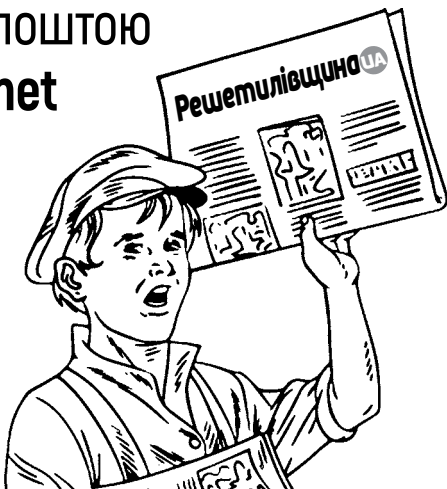
■ Продам драбину металеву 2,5 м (підсилену).
Тел. 050-405-32-65

■ Проводжу дитячий лікувальний масаж немовлятам від 2-х місяців та ЛФК. Сертифікований спеціаліст з досвідом роботи.
Тел. 050-949-15-97, Тетяна.

■ Продам різнокольорові українські хустки на вибір.
Тел. 2-36-27, 099-194-25-89

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою
resh_ua@ukr.net

та за номером телефону
050-675-07-36

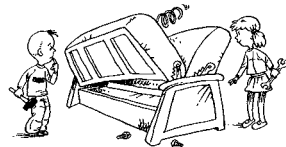

ТОВ «Агротехсервіс» реалізує **молочних високопродуктивних корів** на держання першої та другої лактації в кількості 5 голів на вибір. Ветеринарні документи в наявності. Ціна договірна.

066-340-01-86
050-201-90-65

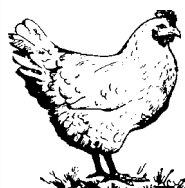
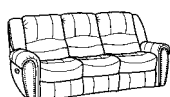
Вироби з металу
Гаряча та холодна ковканка. Виготовлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

МЕБЛІ
шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57
Магазин «ШАХ»

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку.

Несуть крупні яйця.
Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу. Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

З метою недопущення завдання шкоди пасікам громадян та на виконання нормативно-правових документів, що регламентують використання агрохімікатів, ФГ «Василенко С.В.» повідомляє про наміри вносити пестициди на полях господарства протягом травня-червня 2022 р.

Агрохімікати будуть вноситися в залежності від погодних умов (опадів, вітер, температура). Оперативна інформація власникам пасік надається у групі «Пасіка» у додатку Вайбер. За довідками звертатися в агрономічну службу господарства за телефонами 050-051-54-14, 066-377-51-18.

Центр видачі одягу для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

Центр збору/видачі речей для тимчасово переміщених осіб постійно проводить

збір подушок, ковдр, рушників та постійної білизни!

Речі мають бути в гарному стані або нові. Білизна – лише нова!

Місце збору: міський будинок культури.

Час роботи: ПН-ПТ з 10:00 до 16:00.

Якщо є можливість допомогти – допомагайте! Добро завжди повертається.

УВАГА!

Головне управління Національної поліції в Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «102».**

У разі необхідності звертатися за такими резервними номерами call-центру «102»:

050-321-60-28	099-390-06-89
050-321-60-31	099-390-06-95
050-070-09-42	099-390-06-98
050-530-07-36	050-070-11-02

050-070-11-27

УВАГА!

Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «103».**

Для звернень про надання медичної допомоги тимчасово використовуйте наступні номери телефонів:

050-309-71-30	067-402-62-67
050-309-71-24	067-503-32-71
050-309-71-20	067-503-32-54

УВАГА!

ГУ ДСНС України у Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава наразі не працюють лінії «101» та «112».

Для інформування про пожежі та надзвичайні ситуації використовуйте наступні номери телефонів:

066-617-36-07	066-617-35-49
066-617-37-55	066-621-91-84

050-309-71-30

УВАГА!

Для інформування про пожежі, інші надзвичайні події та ситуації на території Решетилівської територіальної громади номер телефону 10 ДПРЧ (м. Решетилівка)

066-62 96-285

Решетилівщина UA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Прийом купонів здійснюється у пункті продажу газет за адресою:
вул. Покровська, 1 (Універмаг, 1 поверх).

ПОРАДИ

Нічні перекуси можуть бути... корисними

Якщо у вас перед сном з'являється бажання з'їсти щось смачненьке — щиро вітаємо у компанії нічних «жерців та жриць». Купа знавців та експертів, включаючи найрідніших, напевно що вже розповідали вам про те, що їсти на ніч шкідливо. Але «не все так однозначно». Походи до холодильника пізно увечері — не така вже й біда та катастрофічний зрив харчових звичок. Просто світ змінюється, а разом із ним — і трудовий режим з пізніми приходами з роботи. В умовах війни, читай — стресової ситуації, настроєві гойдалки, на жаль, теж вже стали нормою. Так що стрес почали заїдати навіть ті, хто ніколи цього не робив.

Тож головне під час раптових чи постійних вечірніх прагнень «куснути щось смачненьке» — вибирати правильні продукти. Фахівці у царині дієтології встановили, що не усі продукти і страви під заборону: можна і в міру жирне, і солоне, і навіть солодке. Ми підготували для вас список дозволених дієтологами варіантів пізнього перекусу. Запам'ятайте їх і практикуйте, навіть не для нічної насолоди, а щоб бути здоровими і ситими.

Кисломолочні продукти

Кефір, йогурт (натуральний, не солодкий) або сир можуть стати відмінним варіантом для нічного прийому їжі. Вони складаються з легкого білку, що прекрасно засвоюється організмом, насичує, проте не перевантажує його. Важливо, щоб порція не перевищувала 200–250г. Можна додати до кисломолочки ложечку меду, кориці чи ванілі, це тільки покращить ефект. В результаті — ви щасливі, ситі, зайвих кілограмів немає, і всі задоволені! В ідеалі можна зробити мікс: салат зі свіжих овочів із заправкою з натурального йогурту і лимонного соку.

А ще більшості з нас батьки в дитинстві перед сном давали випити склянку теплого молока, і не просто так: у молоці міститься така амінокислота як триптофан, котра заспокоює і допомагає при безсонні. Тож, краще випити на ніч трішки молока, і на ранок бути повним сил і енергії, ніж намагатися потім поповнити їх запас за допомогою шкідливої їжі.

Каша

Супер-варіант не тільки для сніданку, але і для вечері. Каша повинна бути приготовлена з цілюзернових круп на знежиреному молоці — тільки в такому разі приймання їжі буде максимально корисним. А ще, завдяки кальцію, вам вдасться швидше заснути.

Яйце

В якості пізнього перекусу можна вживати яйця в різному вигляді: вареними — з нежирним йогуртом і листовими овочами, у вигляді омлету, наприклад, з помідорами. Відомо, що білок швидко засвоюється організмом, саме тому не виникне відчуття тяжкості і перенасичення перед швидким сном. Ячний жовток, як відомо, містить у своєму складі білок, жири та холестерин, а ячний білок — це поєднання виключно води та легкозасвоюваного білка у співвідношенні 90%/10%. Тому, зважаючи на склад та калорійність жовтка (352 ккал/100г) на ніч можна дозволити собі з'їсти або 2 цілих яйця, або стільки білку, скільки подужаєте, адже його енергетична цінність лише 44 ккал/100г. Зважайте лише на те, що білок трохи довше засвоюється, тож фанатизм тут також не вітається.

Бутерброд

Сміливо можете перекушувати на ніч, якщо ваш сендвіч зроблений із хлібчика з борошна грубого помелу, а начинкою є варена

курочка. У такому бутерброді не повинно бути соусів, а ось добавка зі свіжих овочів буде цілком доречною.

Сир

У сирі міститься складний білок, який сприятливо впливає на метаболізм і надовго забезпечує відчуття ситості. Навіть на ранок ви навряд чи відчуєте сильний голод. До речі, найкраща «пара» до такого перекусу — біле м'ясо курки.

Білий рис

Щоб вранці відчувати себе легко, дієтологи навіть рекомендують з'їсти трохи вареного рису на ніч. Все завдяки речовинам, які містяться в цьому продукті. Головне — не зіпсувати страву добавками, на зразок гострих соусів і спецій.

Риба

Щоб перетравити морепродукти, організму потрібно менше години — це доведених факт. Не варто звертати увагу на жирність риби, вона вам тільки на руку. Завдяки високому вмісту корисних кислот — омега і вітаміну D, ваш сон буде дуже-дуже міцним.

Суп

Заспокоїти шлунок на ніч можна за допомогою невеликої кількості курячого бульйону, який потрібно з'їсти прямо перед сном. Також для пізньої вечері підійде японський місо — в одній порції в середньому всього 70 ккал. Не можна їсти тільки юшку з бобових, адже вона погано перетравлюється.

Сало

Дивно, так? Але сало, а саме солоне (не смажене або копчене), є дієтичним продуктом, оскільки воно не містить вуглеводів, які могли б вплинути на вагу в погану для вас сторону. А ще в салі міститься

СТРАВА ТИЖНЯ

Зелений борщ

Інгредієнти: 300 грам свіжих свинячих ребер, 300 грам копчених свинячих ребер, 2 л води, 2 ст.л. свинячого смальцю, 1 велика морквина, натерти на крупній тертці; 1 велика цибулина, порізати кубиками; 4 невеликі картоплини, почистити, порізати кубиками; 2 великих пучка щавлю, порізати не надто широкими смужками; 250 мл домашньої сметани (магазинну змішати з 1 ст.л. борошна, щоб не згорнулася), 1 ст.л. цукру, сіль до смаку, чорний свіжозмелений перець за смаком, перепелині або курячі яйця зварені вкруту, для подачі

Свіжі та копчені свинячі ребра помістити в 3-літрову каструлю, посолити і залити водою. Довести до кипіння, зменшити вогонь до мінімуму і варити доки м'ясо почне відставати від кісток. Тим часом, у глибокій сковорідці розігріти смалець. Додати цибулю і як тільки цибуля почне м'якнутися, додати

моркву. Приправити овочі сіллю та цукром й тушкувати, часто помішуючи, до м'якості моркви. Додати до овочів половину сметани, довести до кипіння і зняти з вогню.

Коли ребра зваряться, дістати їх з відвару. М'ясо відділити до кісток і порізати. Кістки видалити, а м'ясо повернути до відвару. Додати картоплю до відвару, посолити за смаком і варити до готовності. Коли картопля звариться, додати пасеровані овочі. Довести все разом до кипіння.

Додати щавель і решту сметани. Ще раз довести все разом до кипіння. Варити хвилину, зняти з вогню, приправити чорним свіжозмеленим перцем, накрити кришкою і залишити так ще на 5 хвилин настоюватись.

Подавати зелений борщ гарячим з половинками перепелиних чи четвертинками курячих яєць.

«правильний холестерин»: він зміцнює стінки кровоносних судин, а не руйнує їх.

Солодощі

Тут йдеться не про торт і тістечка, а про більш корисні ласощі, наприклад, чорний шоколад, сухофрукти і пастилу без шкідливих добавок. Солодощі допомагають заспокоїти нервову систему, а це, як відомо, гарантія міцного сну.

Ось ці 10 корисних продуктів, які можна, і навіть рекомендується вжити перед сном. Тільки пам'ятайте, що набивання шлунку за пару хвилин до відпочинку зовсім не доцільно. Трохи часу на переробку з'їденого все ж буде потрібно. Будьте уважні, адже збалансоване харчування — запорука здоров'я!

... І про корисний сніданок

За словами медиків, правильна дієта здатна уповільнити старіння скелету і запобігти розвитку такого небезпечного захворювання, як

остеопороз. Щоб кістки залишалися здоровими, їм необхідні кальцій, калій і вітаміни C, D, K.

Найбільше цих мікроелементів міститься в продуктах з молока, риби, зелені і цитрусових. Однак дієтологи вважають найкращим для здоров'я кісток продуктом натуральний йогурт.

У ньому багато кальцію, калію та інших корисних речовин. Всього одна невелика порція йогурту здатна поповнити організм майже третиною добової норми цих мікроелементів. Крім того, цей продукт багатий білком, який також необхідний нашим кісткам.

Дослідження показали, що у літніх людей, які щодня їли йогурт на сніданок, кістки мали більш високу мінеральну щільність, ніж у їхніх однолітків, які не вживають кисломолочний продукт.

Також медики відзначають, що регулярне вживання молочних продуктів, у тому числі натурального йогурту, значно зменшує ризик переломів у літніх людей.

Олександр СТЕПАНЕНКО

